

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J. B.**, bývajúceho v D., zastúpeného JUDr. F. K., advokátom v D., proti žalovaným **1/ J. L.** a **2/ D. L.**, bývajúcim v D., zastúpeným Mgr. S. S., advokátkou v B., o **vypratanie nehnuteľností**, vedenej na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 11 C 49/2005, o dovolaní žalovaných 1/, 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 19. marca 2008, sp.zn. 8 Co 44/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaných 1/, 2/ **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Martin rozsudkom z 3. novembra 2005, č.k. 11 C 49/2005-116 uložil žalovaným 1/, 2/ povinnosť vypratať nehnuteľnosť – rodinný dom súp.č. X., nachádzajúci sa na KN parc.č. X., zapísaný na LV č. X., ležiaci v kat.úz. V. B., obec D. K., ako aj vypratať KN parcelu č. X., KN parc.č. X. a tento odovzdať žalobcovi do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalovaných 1/, 2/ zároveň zaviazal zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 57 124,-- Sk, na účet právneho zástupcu žalobcu vedený v T., a.s., pobočka R. č.ú. X. a to do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca je vlastníkom dotknutých nehnuteľností, vlastnícke právo k nim nadobudol na základe inej skutočnosti ustanovenej zákonom, konkrétne Exekučným poriadkom, ako vydražiteľ na dražbe nehnuteľností v exekučnom konaní. Žalovaným 1/, 2/ nesvedčí žiadny právny titul, na základe ktorého by mali užívacie právo k dotknutým nehnuteľnostiam a tieto užívajú v rozpore s vôľou žalobcu ako vlastníka nehnuteľností.

Zo strany žalovaných 1/, 2/ sa preto jedná o protiprávny zásah do vlastníckeho práva žalobcu. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Žiline na odvolanie žalovaných 1/, 2/ rozsudkom z 19. marca 2008, sp.zn. 8 Co 44/2006 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým uložil žalovaným 1/, 2/ povinnosť vypratať nehnuteľnosť - rodinný dom súp.č. X., nachádzajúci sa na KN parc.č. X., nehnuteľnosť KN parcela č. X. a KN parcela č. X., a tieto odovzdať žalobcovi, ako vecne správny v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil. V časti o trovách prvostupňového konania rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu nesprávneho určenia hodnoty predmetu konania. Účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Zhodne so súdom prvého stupňa ustálil, že žalobca nadobudol vlastnícke právo v rámci exekučného konania dňom udelenia príklepu a žalovaným 1/, 2/ nesvedčí žiadny právny titul na užívanie predmetných nehnuteľností. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali dovolanie žalovaní 1/, 2/, ktorí navrhli rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzovali z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p., tvrdiac, že postupom súdu im bola odňatá možnosť konať pred súdom. Namietali, že pojednávanie pred odvolacím súdom dňa 19. marca 2008 sa konalo v ich neprítomnosti, ako aj v neprítomnosti ich právnej zástupkyne, pričom prevzatie zastupovania právnu zástupkyňou dňa 17. marca 2008 a nedostatok času na oboznámenie sa so spisom nepovažoval odvolací súd za dôležitý dôvod na odročenie pojednávania. To, že ich právna zástupkyňa Mgr. S. nepredložila súdu spolu so žiadosťou o odročenie pojednávania plnomocenstvo udelené žalovanými 1/, 2/ považovali za nedostatok podmienok konania, ktorý je odstrániteľný a súd bol povinný právnu zástupkyňu vyzvať na jeho doloženie. Mali za to, že ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a žiadosť o odročenie pojednávania boli adekvátne a jednalo sa o dôležitý dôvod, pre ktorý mal odvolací súd pojednávanie odročiť. Taktiež namietali právoplatnosť rozsudku, pretože nebol doručený účastníkom konania (žalovaným 1/, 2/) ani ich právnomu zástupcovi.

Žalobca navrhol dovolanie žalovaných 1/, 2/ v celom rozsahu zamietnuť z dôvodu, že na podanie dovolania nie sú splnené zákonné predpoklady v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevysslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným

súdom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení dovolací súd nezistil.

So zreteľom na žalovanými 1/, 2/ tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že v prejednávanej veci im súdom bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Predmetnému dôvodu dovolania sú vlastné tri pojmové znaky : 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva.

O taký prípad v prejednávanej veci nejde z dôvodu, že odvolací súd pri prejednávaní a rozhodovaní veci postupoval v súlade s právnymi predpismi a žalovaným 1/, 2/ neznemožnil uplatniť procesné práva priznané im právnym poriadkom na zabezpečenie ich práv a oprávnených záujmov.

Z obsahu dovolania žalovaných 1/, 2/ je zrejmé, že prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. vyvodzujú z toho, že odvolací súd napriek riadnemu ospravedlneniu ich právnej zástupkyne a žiadosti o odročenie pojednávania, vec prejednal a rozhodol v jej neprítomnosti, ako aj v neprítomnosti žalovaných 1/, 2/.

Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd pokračuje v konaní aj keď sú účastníci nečinní, a ak sa riadne predvolaný účastník neustanoví na pojednávanie a ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy. Toto ustanovenie platí aj pre konanie na odvolacom súde (§ 211 O.s.p.).

V danej veci odvolací súd vytýčil pojednávanie na deň 19. marca 2008. Predvolanie na toto pojednávanie bolo doručené právnemu zástupcovi žalovaných 1/, 2/ Mgr. J. dňa 21. februára 2008 a žalovaným 1/, 2/, dňa 20. februára 2008. Dňa 19. marca 2008 bolo odvolaciemu súdu doručené podanie advokátky Mgr. S. zo dňa 17. marca 2008, v ktorom ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu, že ku dňu 17. marca 2008 prevzala zastupovanie žalovaných 1/, 2/ a nemala dostatok času na oboznámenie sa so spisom. Súčasne požiadala o odročenie pojednávania. Odvolací súd v zápisnici o pojednávaní uviedol, že sa oboznámil s uvedeným podaním menovanej advokátky, pričom konštatoval, že k predmetnému podaniu nebola pripojená žiadna príloha, t.j. ani predmetné plnomocenstvo udelené jej zo strany žalovaných 1/, 2/ a rozhodol, že vec prejedná v neprítomnosti žalovaných 1/, 2/ a ich právneho zástupcu.

V takomto postupe odvolacieho súdu nemožno vidieť vadu konania namietanú dovolateľmi.

Žiadosť o odročenie pojednávania je podložená dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania vo všeobecnosti vtedy, ak účastník tvrdí také skutočnosti, ktoré sú vzhľadom k svojej povahe spôsobilé jeho neúčast' na pojednávaní ospravedlniť, t.j. také, ktoré mu neumožňujú sa na pojednávaní zúčastniť a súčasne sú vážne (dôležité, ospravedlniteľné) z hľadiska objektívneho tak aj subjektívneho (či mohla byť prekážka predvídaná, prípadne odvrátená). Dôležitosť dôvodu, ktorým je odôvodňovaná žiadosť neprítomného účastníka o odročenie pojednávania (§ 101 ods. 2 O.s.p.), posudzuje súd podľa okolností toho-ktorého prípadu.

Odvolací súd prejednanie veci v neprítomnosti žalovaných a ich právneho zástupcu vysvetlil v odôvodnení napadnutého rozsudku tým, že dôvod vymedzený v podaní (údajnej) právnej zástupkyne žalovaných 1/, 2/ - prevzatie zastupovania dňa 17. marca 2008 a nedostatok času na oboznámenie sa so spisom - nekvalifikoval za dôležitý dôvod

na odročenie pojednávania. Predvolanie na termín pojednávania bolo procesnej strane žalovaného doručené s časovým predstihom výrazne presahujúcim zákonnú 5-dňovú lehotu, čím bol vytvorený dostatočný priestor na prípadnú zmenu právneho zástupcu. Navyše Mgr. S., ktorá učinila podanie požadujúce odročenie pojednávania, nepredložila žiaden doklad, ktorý by potvrdzoval existenciu právneho zastúpenia žalovaných 1/, 2/ v súdnej veci jej osobou.

S názorom odvolacieho súdu, že zmena právneho zastúpenia a nedostatok času na oboznámenie sa so spisom, navyiac za situácie, keď plnomocenstvo na zastupovanie v konaní nebolo predložené, nie je dôležitým dôvodom na vyhovie žiadosti o odročenie pojednávania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p., sa dovolací súd plne stotožňuje. Zo spisu nevyplýva, že by žalovaní nemali dostatok času zmeniť si právneho zástupcu, ktorý by bol schopný v zostávajúcom čase do pojednávania oboznámiť sa s obsahom spisu a zúčastniť sa na pojednávaní. Prípadná neschopnosť zorganizovať zastupovanie účastníka na požadovanej úrovni (a teda aj účasť advokáta alebo jeho zástupcu na súdnom pojednávaní) ide na ujmu účastníka alebo advokáta, nie súdu. Ak sa žalovaní 1/, 2/ chceli zúčastniť pojednávania, o termíne pojednávania vedeli, takže si mohli takto uplatniť svoje procesné práva. Ak za daného stavu odvolací súd prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaných 1/, 2/ a ich právnej zástupkyne (§ 101 ods. 2 O.s.p.) neodňal im možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Žalovaní 1/, 2/ vo svojom dovolaní taktiež namietali právoplatnosť rozsudku odvolacieho súdu z dôvodu, že tento rozsudok nebol doručený ani im, ani ich právnej zástupkyne.

Podľa § 49 ods. 1 O.s.p. ak má účastník zástupcu s plnomocenstvom pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi.

Po oboznámení sa s obsahom spisu dovolací súd zistil, že rozsudok odvolacieho súdu z 19. marca 2008, sp.zn. 8 Co 44/2006 bol doručený Mgr. B. J., právnomu zástupcovi žalovaných 1/, 2/ s plnomocenstvom pre celé konanie (č.l. 256 spisu), v súlade s ustanovením § 49 ods. 1 O.s.p. dňa 19. júna 2008 (č.l. 332 spisu). Odvolací súd tak zrejme postupoval z dôvodu, že mu nebolo doručené odvolanie plnomocenstva udeleného JUDr. J. ani plnomocenstvo udelené žalovanými 1/, 2/ Mgr. S.. Z uvedeného vyplýva, že odvolací súd

nemal dôvod doručovať rozsudok Mgr. S., teda postupoval v súlade s ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku o doručovaní. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť 19. júna 2008.

Vzhľadom na uvedené možno preto zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodit' z ustanovenia § 238 O.s.p., a iné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaných 1/, 2/ v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovaným 1/, 2/, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodal návrh na ich priznanie.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. januára 2009

JUDr. Ladislav Górász, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková